

श्री जैनधर्मप्रकाश

JAIN DHARMA PRAKASH.

पुस्तक ६ डु. भा. शु. १५ स. वत. १९४७. अंक. ११ भा.

मालिनी

प्रशम रस निमग्नं, दृष्टियुग्मं प्रसन्नं;
वदन कसल मंकः कामिनी संग गूढ्यः
कर युगमपि यत्ते, शस्त्र संबंध बंध्यं
तदस्मि जगति देवो, वीतराग स्त्वमेव ॥१॥

प्रगटकर्ता.

श्री जैनधर्मप्रसारक सभा
भावनगर.

अमदावादमां.

“अं.लो. वर्नाकुलर प्रीन्टींग प्रेसभां”
शा. नथुलाई रतनचंद छापी प्रसिद्ध कर्तुं.

श. १८१२.

स. १८६०

मूल्य वर्ष १. नो. ३१-०-० अगाडथी पोस्टेज ३०-३-० नूड

छुटक अंक अंकना ३०-२-०

અનુક્રમણિકા.

વિષય	પૃષ્ઠ.
૧ શ્રી વજ્રસ્વામીનું ચરિત્ર.	૧૬૧
૨ લોભ.	૧૫૬
૩ સંબોધિસત્તરી.	૧૬૦
૪ પ્રતિક્રમણ.	૧૭૪
૫ ઠાકર હોર્નલનું વખાણવા લાયક કૃત્ય.	૧૭૫
ખાસ સૂચના.	

જ્ઞાનનું બહુ માન જ્ઞાનાવરણી કર્મનો ક્ષય કરે છે અને જ્ઞાનની આસાતનાથી જ્ઞાનાવરણી કર્મ બંધાય છે માટે ચોખ્ખાનીઆને રખડનું ન મેલતાં ઊંચે આસને બુકવું અને આદ્યંત લક્ષ્યપુર્વક વાંચી યથાશક્તિ ધર્મ કાર્યમાં પ્રવર્તવું.

ગ્રાહકોને ભેટ.

શ્રી વત્સરાજકુમારનું ચરિત્ર.

આ અત્યંત રસીક, ચમત્કારિક તેમજ અનેક પ્રકારના ઉપદેશ લેવા યોગ્ય હોવાથી શ્રી શાંતિનાથજીના ચરિત્રમાંથી શ્રી ઘનરથ તીર્થકરે કહેલું ધર્મ કર્મને વિષે તત્પર, એવા વત્સરાજ કુમારનું ચરિત્ર ભાષાંતર કરીને ગ્રાહકોને ભેટ આપવા માટે છંપાવવું શરૂ કર્યું છે પરંતુ આ ભેટ જે ગ્રાહકોએ લવાજમ મોકલેલું છે તેમજ આવતા અંક બહાર પડ્યા અગાઉ મોકલવાશે તેમજ આવવામાં આવશે માટે ગ્રાહકોએ સત્વર પ્રમાદને દૂર કરીને લવાજમ મોકલવા ઉપર લક્ષ આપવું.

જેમણે લવાજમ મોકલેલું હોય તેમણે પોસ્ટેજને માટે અરધો આનો મોકલવો જેથી જુક બહાર પડે કે તરત મોકલાવી શકાય. પોસ્ટેજ નહીં મોકલે તેને પોસ્ટેજ વિના મોકલી શકાશે નહીં. માત્ર અરધો આનો મોકલવો મુશ્કેલ લાગે તો આવતા વરસનું લવાજમ સાથે મોકલવું. અને જેણે લવાજમ મોકલ્યું નથી તેમણે તો અરધો આનો વધારે મોકલવો.

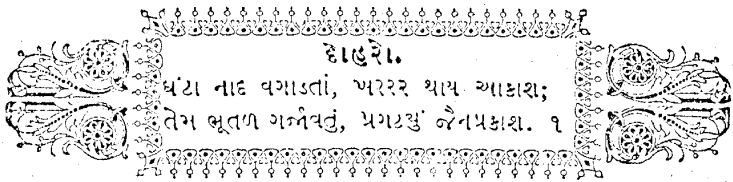
લવાજમ તો વહેલું મોડું આપવવું જ પડશે પરંતુ હવે લગભગ વર્ષ પુરું થઈ ગયેલું છે છતાં લવાજમ નહીં મોકલે તેને પાછળથી ભેટ નહીં મળે એ પ્રતક્ષ નુકશાન છે. વળી જ્ઞાન ખાતાનું લેણું છે. એટલે આખ્યા વિના તો છુટકોજ નથી. સખખ એક વર્ષના અને તેથી વધારે વખતના દેણદારોએ તાત્કાલ લવાજમ મોકલવું.

બહાર ખખરો.

ચરિત્રાવલી અથવા જ્ઞેત્રકથા સંગ્રહ.
જેના અધ્યયનથી જ્ઞાનદ સાથે સુખોદ આપનારી રસીક કે

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

JAIN DHARMA PRAKASH.

પુસ્તક નં. ૬ કું. શક ૧૮૧૨. માહિતી ૧૫. સંવત ૧૯૮૭. અંક ૧૧મો.

શ્રી વજ્રસ્વામિનું ચરિત્ર.

(સાંધણ પાને. ૧૪૧ થી.)

ગુરુએ વિહાર કર્યા પછી પ્રાતઃકૃત્ય કાર્યોત્સર્ગ અને વાચના મહત્વાદિ કાર્યો કરવાને સાધુઓએ વંજને પાટ ઉપર ગેસાર્યા. ગુરુની આજ્ઞા એ પ્રમાણે છે એમ ધારી વજ્રસ્વામી પણ પાટ ઉપર બેઠા અને સર્વે સાધુઓ આચાર્યની જેમ તેમનો વિનય કરવા લાગ્યા. પછી વજ્રસ્વામી સર્વે સાધુઓને આતુપૂર્વક લખિંધથી મેળવેલાં વજ્રરોપ સદૃશ આજ્ઞાપક આપ વાંચાવ્યા. જે અરૂપ શુદ્ધિવાળા સાધુઓ હતા. તેણે પણ તેમની પાસેથી વાચના લઈને આગળનું અધ્યયન કરવાનો પ્રારંભ કર્યો. આતિ જલ શુદ્ધિવાળાને વિશે પેલું વજ્રસ્વામીની વાચના અમોઘ મવા લાગી તેથી એ પ્રગણે નાનીત આદ્ભૂત બેઠીને ગચ્છના સાધુઓ વિરૂપા પામ્યા પૂર્વે અધ્યયન કરેલ આજ્ઞાનાં લક્ષણો નાંચુઓ પૂજના સ્વભાવેને ઉત્તરતરથી પ્રકારે વજ્રસ્વામી આજ્ઞા લાગ્યા ગુરુની પાસેથી અનેક વાચના વડે પદપૂજન કરે તેટલું વજ્રની પાસેથી એક વાચના વડે સાધુઓ પદન કરતા હતા. એથી સાધુઓ આ-

૫૬૨

શ્રી જનધર્મ પ્રકાશ.

ન્યો અન્ય કહેતા લાગ્યા કે જો ગુરૂ મહારાજને આવવામાં વિશ્વંય થાય તો આપણે શીઘ્રપણે વજ્રપાસેથી શ્રુતરકંઘનું અધ્યયન કરી લઈએ. વજ્રના એવા અદ્ભુત રાત્રન ગુણને લીધે સાધુઓ તેને આચાર્યથી પણ અધિક માનવા લાગ્યા. કહ્યું છે કે એક ગુરૂના દીક્ષિતોને વિષે પણ સુગુણી સાધુ ઉપર સર્વ સાધુ સમુદય પ્રીતિ ધારણ કરે છે.

કહ્યા પ્રમાણે દિવસો થયા એટલે આચાર્યવર્યે વિચાર્યું કે આટલા દિવસમાં મારો નવું પરિવાર વજ્રના ગુણથી જાણીતો થયો હશે. માટે હવે હું જઈને વજ્રને જે જે અનધીત હોય તેનું અધ્યન કરાવું. કહ્યું છે કે નિર્ભય ગુણુપર શિષ્ય ગુરૂને પ્રીતિપાત્ર થઈ સર્વ પ્રકારની વિદ્યા મેળવવાને લાયક થાય છે. એમ વિચારી આચાર્ય મહારાજ કથિત દિવસે પાછા આવ્યા એટલે વજ્ર સહિત સર્વ મુનિઓ તેમના ચરણ કમળનું વંદન કરી સમીપે બેઠા. 'કેમ તમારો સ્વાધ્યાય નિર્વાહ થાય છે?' એમ ગુરૂએ પુછ્યું એટલે 'દેવગુરૂના પ્રસાદથી થાય છે' એમ કહી પુનઃસર્વે શિષ્યો આ આચાર્ય પાસે હસ્ત બેઠી બેઠ્યા આપની આજ્ઞાપર અમારો વાચનાચાર્ય વજ્ર થયો. સ્વામિન! તેના ગુણ નહિ જાણવાથી અમે ચિરકાળ પર્યંત તેની અવસ્થા કરી. એ બાળક અમારે આપના ચરણ કમળની જેમ પૂજ્ય છે એવું હવે અમે જાણ્યું. એ બાળક છે પણ ગુરૂ ગુણે યુક્ત હોવાથી ગચ્છને ગુરૂ સમાન છે. કહ્યું છે કે કુન્દકલિકા સરખો ન્હાનો પ્રદીપ આખા ઘરમાં પ્રકાશ કરે છે.'

આચાર્યવર્યે કહ્યું 'બો તપોધના! આજ પર્યંત જે થયું તે ખરું પણ હવે એ વયે બાળ પરંતુ વિદ્યાએ વૃદ્ધ છે એમ જાણી તેની અવસ્થા ન કરવી. તમે એના એવા ગુણો તાદશ પ્રકારે જાણો એ હેતુથી તમને આચાર્ય તરીકે એને સોંપી હું ગામ ગયો હતો. નહીં તો એણે કર્ણ શ્રુતિથી શ્રુત ગ્રંથણ કર્યું છે તેથી ગુરૂદત્ત શ્રુત શિવાય એ વાચનાચાર્યની પદવીને યોગ્ય નહતો, હવે સંક્ષેપ અનુષ્ઠાન રૂપ ઉત્સાર કલ્પ એને માટે કરવો જોઈ એ આચાર્ય પદવીને યોગ્ય થાય.

પછી ગુરૂપ્રાદ પૂર્વે નહિ પઠન કરેલ શ્રુતનું અર્થ સહિત વજ્રને અધ્યયન કરાવવા લાગ્યા. ગુરૂને સાક્ષિ માત્ર કરીને તેમણે અર્પણ કરેલ શ્રુત આદર્શ જેમ પ્રતિબિંબ ગ્રંથણ કરે તેમ સહજ માત્રમાં વજ્રે ગ્રંથણ કર્યું તે એવા શ્રુતચ ચેત્તો કે તેમના ગુરૂના ચિરકાળના દુર્ભેદ સદેહો

વજ્રસ્વામીનું ચરિત્ર.

૧૬૩

ચુરણ કરવાને પણ મુર્ફર સમાન જણાયા. દ્રષ્ટિવાદ પણ ગુરના નહિયમાં જેટલું હતું તેટલું જલાંજલીની જેમ લીલાવડે તેણે અહણ કયું. અન્યથા ગ્રામાનુગ્રામ વિચરતા ગુર પરિચ્છેદે સહિત દશપૂર નગર પ્રત્યે પહોંચ્યા. તે સમયે ઉજ્જયિનીમાં દશ પૂર્વને ધારણ કરનાર આચાર્ય છે એમ જાણી વજ્રને દશ પૂર્વી તેમની પાસેથી અંગીકાર કરાવવી એવો વિચાર થયો. જે શિષ્યો અગીયાર અંગતું અધ્યયન મહાયત્ને કરી શકે તેઓ દશ પૂર્વની વિદ્યા અહણ કરવામાં કેમ સમર્થ થાય? પરંતુ પદાનુસારિ લખિયવડે પૂર્વ અહણની શક્તિનો વિશ્વાસ પમાડનાર વજ્ર અધ્યન કરી શકે તેવો છે એમ જાણી તેને પોતાની સમીપે જોલાવી સ્નેહ પૂર્વક ગુર મહારાજને કહ્યું 'વત્સ! તું ઉજ્જયિની જા અને ત્યાં ભદ્રગુપ્ત નામના ગુર મહારાજ છે. તેમની પાસેથી દશ પૂર્વનું અધ્યયન કર. જે દશ પૂર્વીના અધ્યયનને વિ. ધે તારા સર્વે સહાધ્યાયીઓ તથા કુણ્ઠ બુદ્ધિવાળો હું પણ સમર્થ નથી તે દશ પૂર્વનું મારી આગાવડે તું શિષ્ય અધ્યયન કર; સૌમ્ય શાસન દેવતા તને તે કાર્યમાં સહાય થશે. હે વત્સ! ખીન્ન મુનિઓને વિષે કુપથી ઉપવ. નના વૃક્ષોને વિષે ઊદકની જેમ તારા મુખથી દશ પૂર્વી પ્રસરશે. 'એ પ્ર. માણે સિંહુગિરિ આચાર્ય વજ્રને અવનતી પ્રત્યે જવાની આજ્ઞા કરી અને સ્થવિરકલ્પ વર્તે છે તેથી તેની સાથે જ મુનિને મોકલ્યા.

દેવની શેખની જેમ સિંહુગિરિ ગુરની આજ્ઞા મસ્તકે ચઝવી નિહાર કરેલ વજ્રસ્વામી કેટલેએક દિવસે ભદ્રગુપ્તઆચાર્યના ચરણ કમળથી પવિત્ર થયેલી ઉજ્જયિનીને પરિસરે પહોંચ્યા. જે સાંજે તેઓ ઉજ્જયિની નગરની બહારના ઉપવનમાં પહોંચ્યા તે રાત્રે ભદ્રગુપ્તઆચાર્યે શુભ ક્ષણે એવું સ્વપ્ન જોયું કે 'મારા હસ્તમાંથી ક્ષીરપૂર્ણ પાત્ર અહણ કરીને કોષ આવેલા માણસે તેતું પાન કર્યું અને તે પરમતૃપ્તિ પામ્યો.' પ્રભાતે ગુર મહારાજને સ્વપ્નનો વૃતાંત સર્વ શિષ્યોને કહ્યો તે ઉપરથી તેઓ યથા બુ. દ્ધિ વિવિધ પ્રકારનો અર્થ વિચારવા લાગ્યા. ગુર જોલ્યા 'નથી જણાઈ શકતું કે એવો કોણ બુદ્ધિમાન અતિથિ આવશે કે જે મારી પાસેથી અર્થ સહિત સર્વ સૂત્રો અહણ કરશે.'

અહીં વજ્ર પણ નગર બહાર રાત્રી અતિક્રમણ કરીને પ્રભાતે ભદ્રગુપ્તઆચાર્યના પ્રતિશ્રય સમીપે આવ્યા. ત્યાં દૂરથી વજ્રને આવતા જોઈ ગુર મહારાજ અંદર દર્શનથી જેમ સમુદ્ર બિલ્લસાયમાન થાય તેમ પરમ

૧૬૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

હર્ષવડે ઉલ્લાસને પામ્યા વિચારવા લાગ્યા કે ‘અહો મારા સૌભાગ્ય વડે આ ધીમાન પ્રાપ્ત થયો તેને હું આશ્ચિંત કરું? અથવા મારા ઉત્સંગમાં બેસાડું? વજ્રની જેવી આકૃતિ લોકમાં પ્રસિદ્ધ હતી તેવી જોઈને આ વજ્રમુનિ છે એમ આચાર્ય વર્ગે નિશ્ચય કર્યો. સર્ગોપે આવી વંદનાભિમુખ વજ્રને વંદન કરતા અટકાવી ‘અત્રીયસી ઊત્કંઠા વિનયને જોતી નથી’ એ કહેવત પ્રમાણે તેને પોતાના ઉત્સંગને વિષે આરોપણ કરી, તેના વંદન કમળ પ્રત્યે પોતાના નેત્રને ભ્રંગ રૂપ કરી આચાર્યવર્ગ બોલ્યા. હે વજ્રપે ! તારો સુખ વિહાર છે? તારું આંગ નિરામય છે? તારો તપ નિર્વામ્નિ છે? તારા ગુરુ કુશળ છે? તું કોઈ કાર્યને ઉદ્દેશી અત્રે આવ્યો છે કે વિહાર કમથી? તે સર્વે મને કહે,?

પછી ગુરુ મહારાજને વંદન કરી અંજલિબદ્ધ થઈ. વંદનદારે મુખ-વસ્ત્રિકાને સ્થાપન કરેલ વજ્ર બોલ્યો-પૂજ્યપાદે સુખવિહારાદિ જે જે પુછવું તે સર્વે દેવગુરુના પ્રસાદથી તેમજ છે. હે ભગવાન ! ગુરુની આજ્ઞાએ દશ પૂર્વેનું અધ્યયન કરવાને આપની પાસે આવ્યો છું માટે વાચના પ્રદાને મારી ઉપર પ્રસન્ન થાઓ ! પછી ભદ્રગુપ્તાચાર્યે તેને દશપુર્વોનું અધ્યયન કરાવવું શરૂ કર્યું, અને ગુરુને કાંઈ પણ ક્લેશ જણાયા વગર કેટલેએક દિવસે વજ્રસ્વામી દશપુર્વોને ધારણ કરનાર થયા. તે સમયે જ્યાં અધ્યયન કરવાનો આરંભ કર્યો ત્યાંજ અનુજ્ઞા અહણ કરવી એમ વિચારી સિંહુગિરિ ગુરુ સમીપે જવાનો વિચાર કર્યો. પછી જળ અહણ કરેલ જળદળી જેમ દશપૂર્વ અહણ કરેલ વજ્રમુની ભદ્રગુપ્તાચાર્યની આજ્ઞા લઈ પુનઃ દશપુર પ્રત્યે પહોંચ્યા. ત્યાં દશપૂર્વ રૂપ સમુદ્રને ધારણ કરનાર અગસ્તિ સદશ વજ્રસ્વામીને સિંહુગિરિ ગુરુએ પુવતી અનુજ્ઞા કરી. તેની પૂર્વ અનુજ્ઞાને વિષે જૈનક દેવતાઓએ દિવ્ય કુસુમ પ્રકારાદિવડે અદ્ભુત મહિમા કર્યો. તે સમયે વજ્રસ્વામીને ગાળું આર્પણ કરી સિંહુગિરિ આચાર્ય અન્નપાનાદિનું પ્રત્યાખ્યાન કરી-કાળ કરી-સ્વર્ગે ગયા-પછી ભવ્યજન રૂપ કૈરવને ચંદ્રમા સમાન વજ્રસ્વામી પાંચશે મુનીના પરિવાર સહિત મહીતળ ઉપર વિચારવા લાગ્યા. તેમના વિહારવડે જે જે નગર પવિત્ર થયા તે તે નગરના લોકોને વિષે-‘અહો આમનું ઉજ્જવલ શીત છે, અહો આમનું લો-કોત્તર શુભ છે, અહો આમનું અનંત સૌભાગ્ય છે, અહો આમનું અદ્ભુત લાવણ્ય છે’-જેવી ખ્યાતિ થઈ.

લોભ.

૧૬૫

તે સમયે પારલીપુલ નગરને વિષે ગુણ ગણે એટ-પૂરતીને વિષે વિખ્યાત-મહા ધનવંત ધન નામે શ્રેષ્ઠી રહેતો હતો. તેને પુત્ર: રૂપાંતર પામેલી રૂકિમણી હોય તેવી રૂકિમણી નામે સુરપાપુત્રી હતી. તે શ્રેષ્ઠીની યાનશાળાને વિષે વજ્રસ્વામીની કેટલીએક સાધવાઓ રહી હતી. તેઓ કેટલીએક વખત વજ્રસ્વામીના ગુણનું સંસ્તવન કરતી. કારણ કે ગુરુ ગુણની સ્તવના કરવી એ સ્વાધ્યાય અને આવશ્યક સદૃશ છે. વજ્રસ્વામીની તેવી તેવી સૌભાગ્ય કયા શ્રવણ કરતી રૂકિમણીએ તેમનેજ પોતાના પતિ કરવા એવી પ્રતિજ્ઞા કરી. તેણે નિશ્ચય કર્યો કે જે વજ્ર મા-રો ભક્તો ધાય તોજ હું ભોગ ભોગવીશ. અન્યથા મારે ભોગે કરીને સંયું, કારણ કે પ્રિય વિના ભોગ શા? વરવાને ઈચ્છાવંત દ્રાઈ પુરુષ તેની મા-ગણી કરતા તેનો મુખ મંડીને તે નિષેધ કરતી જ્યારે સાધવાઓ તેણીને કહેતી કે અધિ રૂકિમણી! તું મુખ્યા છે જેથી વીતરાગ-પ્રવ્રજિત-વજ્રસ્વા-મીની સાથે વરવાની ઈચ્છા રાખે છે; ત્યારે તે બેલતી કે વજ્ર જે પ્ર-વ્રજિત છે તો હું પણ પ્રવ્રજ્ઞ લઈશ; કારણ કે મેં નિશ્ચય કર્યો છે કે જેવી તેની ગતિ તેવી મારી.

લોભ.

(સાંધણ પાને ૧૬૦ થી)

મમ્મણુશેઠ શ્રેણિકરાજ પ્રત્યે કહે છે કે—હું રાજેન્દ્ર !

મુગ્ધને જે બળદ જોઈએ છીએ તેમાં એકતો મેળવ્યો છે પણ બીજાને મેળવવા માટે પ્રયત્ન કરેલું. રાજાએ કહ્યું કે અમારે ત્યાં હમરો બળદ છે તેમાં જે સારો હોય તે હું લે. વણિક બોલ્યો કે—મહારા બળદીઆ અન્ય ગતિતા છે તમારા તેહવા નથી અને અને તો મારા બળદ જેવો બીજો બળદ જોઈએ છીએ. તે સાંભળીને તેનો બળદ જોવા માટે પ્રાતઃ કાળે રાજા તેને ઘેર ગયા ધરમાં અત્યંત ઝલ્લિ દીડી તથા ભૂમિ ગૃહમાં રહે જડીત મુવર્ણુગય એક બળદ દીડો. તે જોઈ રાજા બહુજ વિસ્મય પામ્યા અને તે સર્વ સમાચાર જોઈને રાણીને કહ્યા. ચિલ્લણ પણ ત્યાં બ-ળદ જોવા સાર આવી. બળદને દેખી તે મમ્મણુ પ્રત્યે બેઠી કે આનો બીજો બળદ જેમાં જે સુમાર દ્રવ્ય જોઈએ તે કાઢ ખેંચવાથી શી રીતે મળી શકશે? તે બોલ્યો કે એવાં વૃત્તને અર્થે મેં કાઢ ખેંચી બેઠીને

૧૬૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સમુદ્રમાં વહાણ પૂર્યા છે તે પરદેશમાં એ લોકો વેચીને તેના નાણાના રત્ન લઈને આવશે તે વારે વૃષભ નીપજશે. એ કાટ ને છે તે પાવના ચંદન છે એનો ગર્ભ ને પરિક્ષક હાય તેજ જ્વલે હું એ ગર્ભ પીજી કાઢીને જણાવતો નથી. પછી રાત્ર રાત્રી તેનો અગિયાર્ય લોભ નેઈ ખેડ પામતા થકા રાત્રમંદિરમાં આવ્યા. હવે તે મમ્મણુ શેઠ અતિશોભના વશ થઈ આર્ત ધ્યાન ધરતો વિપતિ લોગવતો આપૂણુ મનોરથપણુંગ કાળ કરીને તિર્યચાદિકનો વિષે ઘણા ભવ પર્યંત બાન્ધો. એમ જાણીને ભવ્યછવોએ એ લોભનો લાગ કરવો અને પરિવ્રજનું પ્રમાણુ કરવું.

ઇતિ મમ્મણુ શ્રેષ્ઠિ દૃષ્ટાંતઃ

ઉપરનું મમ્મણુ શેઠનું દ્રષ્ટાંત વાંચીને ભવ્યછવોએ વિચાર કરવો જોઇએ કે લોભી મનુષ્ય દ્રવ્ય મેળવવાને માટે અનેક પ્રકારના દુઃખોને સહન કરે છે. શાસ્ત્રકાર કહે છે કે કદી કોઈ પ્રાણી દેવ શક્તિવડે સ્વયંભુ-રગણુ સમુદ્રને પણ અવગાહી શકે પરંતુ લોભરૂપી મહા સમુદ્રનો પાર પામી શકે નહીં. લોભ સમુદ્રનો પાર પાગવાનું મુખ્ય અને અઠિતિય એવું સાધન માત્ર સંતોષજ છે. સંતોષી મનુષ્યને પૂર્વ પુણ્યના ઉદયવડે સહજ પ્રયાસે લક્ષિમની પ્રાપ્તિ થાય છે. અને લોભી મનુષ્ય અનેક પ્રકારના ઉદયગ કરે, પાપ વ્યાપાર ચલાવે; સ્વપ્નમાં પણ મુખનો અનુભવ ન હ્યે તો પણ ને ભાગ્યમાં હોતું નથી તો લક્ષિમની પ્રાપ્તિ થતી નથી. માટે સંતોષને ધારણુ કરીને પ્રણામ પૂર્વક ઈચ્છા નિરોધ કરવો જોઈ અનુક્રમે સર્વ પરિવ્રજનો લાગ કરવાની સ્થિતિ પ્રાપ્ત થઈ શકે અને યાવત મોક્ષ મુખ મળે, ને પ્રાણી અસંત લોભ દશાને ધારણુ કરે છે તેના ગુણુ માત્ર જોગ અગ્નિ પ્રદિપ્ત થયે સર્વ વસ્તુનો નાશ કરે છે તેમજ નાશ પામે છે. લોભ પણ અગ્નિની ઉપમાનેજ લાયક છે. કહ્યું છે કે—

નિઃશેષ ધર્મ વન દાહવિજુંભમાણે,

દુઃસૌમ્ય મસ્મનિ વિસર્પદકીર્તિ ધૂમે;

દાદં ધર્મેધનસમાગમ દિવ્ય માને,

લોભાનલે સલગતાં લભતે દુર્ગૌરવઃ ॥

જાવાર્થ—સમસ્ત ધર્મરૂપ ને વન તેરી માગવે કરીને વિસ્તાર પામેશે, દુઃખતા સનુભરૂપ વારમ જે જેને વિંડે એત તપા અવગાહવા પુરવારો અને અગ્નિરૂપે કરાને વિવરૂપ જે માટ તેના અમાગમે કરીને ભાગ્યદાનના અગેશે એવે લેખરૂપ જે અગ્નિ તેમ વિંડે જાનાદિક શુભાને સમુદ્ધ પદમણુના પ્રાપ્ત પામે છે અર્થાત્ ભસ્મીભૂત થઈ જાય છે.

લોભ.

૧૬૭

પ્રાણીઓને જ્યારે લોભના યોગથી ધનની પ્રાપ્તિ થાય છે ત્યારે તેના મદદગારે ધૃષ્ટિ નેત્રવાળો થવાથી તત્વાતત્વનો વિચાર તેના હૃદયમાંથી નાશ પામે છે સારાસારને ગણતોજા નથી, સ્વજનોનો સ્નેહ પણ તેમાંજ પર્યાપ્ત થાય છે અને પોતે પણ લોભના યોગવડે અનેક પ્રકારના શરીરના તથા મનના કષ્ટો સહન કરે છે. જ્યાં પ્રવેશ થઈ શકે તેમ ન હોય તેવી આટવીને વિષે પણ ધનને માટે પરિશ્રમણુ કરે છે, દેશાંતર જાય છે, અસંત ગાદન એવા સમુદ્રનું અવગાદન કરે છે. અત્યંત ક્રોધશકારક કૃપિ કર્મ કરે છે. કૃપણુ સ્વામીની શેવા અંગીકાર કરે છે, તેમજ અનેક હસ્તિ તથા અશ્વાદિકોના સંસાર કરીને પ્રવેશ કરવાને પણ અશક્ય એવી યુદ્ધ ભૂમિમાંપણુ પ્રાણુ સાટે પ્રવેશ કરે છે. આ બધું દ્રવ્યવડે કરીને આંધ થઈ ગયેલી છે ભુદ્ધિ જેની એવા પ્રાણીઓ કરે છે.

લોભ-અચાનક વિષ વૃક્ષનું તેા મૂળ છે, સુદૃશરૂપી સમુદ્રનું શો-પણુ કરવાને અગસ્તિ ઋષિ સરખો છે, કોપરૂપી અગ્નિ ઉત્પન્ન કરવાને માટે અરણીના કાષ્ટ તૂટ્ય છે, પ્રતાપરૂપ જે સૂર્ય તેનું આચ્છાદન કરવાને મેઘ તૂટ્ય છે, ક્રોધશનું તેા કિડાગુક છે, વિવેકરૂપી ચંદ્રને પરાસ્ત કરવાને રાહુ સદશ છે, આપત્તિરૂપી નદીઓનો સમુદ્ર છે અને કીર્તિરૂપી લતા-ઓના સમુદ્રનું ઉન્મૂળન કરવાને હસ્તિ સદશ છે. માટે ભવ્યજનોએ તેા અવશ્ય તેના ત્યાગ કરવો જોઈએ.

વળી દ્રવ્યાર્થી પુરૂષો શું શું કાર્ય નથી કરતા? અર્થાત્ સર્વે કાર્ય કરે છે. કહ્યું છે કે—

નીચસ્થાપિ ચિરં ચદૂ નિરચયં ત્યાયાંતિનીચૈર્નતિ ।

સચોરમ્પ્રમુખાત્મનોપિવિદધત્યુચ્ચૈર્ગુણોત્કીર્તનં ॥

નિર્વેદં નવિદંતિકિંચિદકૃતજ્ઞસ્યાપિત્તેવાક્રમે ।

કષ્ટકિં લમનસ્વિનોપિમનુજાઃકુર્ષંતિવિત્તાર્થિનઃ ॥

અર્થ—જાનવંત અને ગાદ્યા મનસ્વી મનુષ્યો પણ દ્રવ્યાર્થી થયા સતા કયા કયા કદને નથી કરતા? અર્થાત્ સર્વે કરે છે. જેમકે—નીચ જ-નોની પાસે પણ ચીરકાળ પર્યંત પ્રિય વચનો બોલે છે, નીચ પુરૂષોને ન-મરકાર કરે છે, નિર્મુખી એવા શત્રુના પણ અભિશપ્ત કરીને શત્રુ વધુન કરે છે અને કરેલા મુગ્ધને નવી નવગુણવાળા એવા અદ્વૈતાની સેવા કર-વાને તથા કિંમિત્ત પણ ખેડને પારણ કરતા નથી. આ સઘળું લોભના યોગવડે કરીને કરે છે. અત્યંત લોભથી પ્રાણી મૃત્યુના ભયને પણ લેખ-

૧૬૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વતો નથી તેમ ગમે તેટલું દ્રવ્ય હોય તેજશ્ચ વિશેષ મેળવવા યત્ન કરે છે. આ પ્રસંગ ઉપર સાગર શેઠની કથા આ પ્રમાણે—

આ જાંબુદ્વિપના ભરતક્ષેત્રમાં પદ્મપુર નામે નગર છે. આં અતિ ધનાઢ્ય એવો સાગર નામે શ્રેષ્ઠ વસે છે. તે એવો જૂષશ્ચ છે કે એટલે હાથે કાગડાને પણ ઉડાડતો નથી એમ જાણે છે કે ઉચ્છિષ્ટ હાથે કાગડાને ઉડાડીશ તો મારા હાથમાં લાગેલા અત્યંત એકું કાગડાને મળશે. તે સાગર શેઠને સુશીલા ગુણવતી નામે સ્ત્રી છે તેના એક સોમદત્ત, બીજો જ્યદત્ત, ત્રીજો ધનદત્ત અને ચોથો અમરદત્ત એવા ચાર પુત્રો છે. તે યૌવનાવસ્થાને પાંચા લારે તેણે પરણ્યા. ચારે પુત્રો પોતપોતાની સ્ત્રી-એની સંધાને ભોગ ભોગવતા કાળ ગુમાવે છે. અનુક્રમે શેઠની સ્ત્રી સુ. જ્યવતી મૃત્યુ પામી. શેઠ દુઃખ ધરવા લાગ્યા એટલે સ્વજનાદિકાએ દિ-લાસો આપીને શેઠ મુક્ત કર્યા.

એકદા તે શેઠના ચારે પુત્રો તેની આજ્ઞા મેળવીને વડાણમાં ગેસી વેપાર માટે દેશાંતર ગયા. એટલે પાછળથી સાગરશેઠ હોકરાની વહુઓનો અપિશ્વાસ આવવાથી ઘર આગળજ આટલો ઢગાવી હાથમાં લાકડી લઈને દ્રવ્યનું રક્ષણ કરવા માટે એમના લાગ્યા. એક દિવસે સાગર શ્રેષ્ઠીને રાત્રીએ સ્ત્રીની પરિદ્રા કરવા માટે બોલાવ્યો. એવામાં ફરતો ફરતો કાંઈ ચોરી તેને ઘેર આવ્યો. તેને હોકરાની વહુઓએ મિટ્રાત્ર જમાવી તૃપ્ત કર્યો. તેમણે ચોરીને ખસત પડીને કે દરમિયાન કોઈ મન મનાવ્યો હતો કહ્યું કે તમે કાંઈ પણ લાકડા ઉપર બેસો. આ મારો આલેક્ષ માર જાણી તે લાકડા ઉપર આડના કાણુ છાંટીને પછી તમારે જ્યાં જવું હોય તે સ્થળનું નામ લઈને કહેજો કે અમને તું અમુક સ્થાનકે પહોંચાડ—તો એ લાકડું જ્યાં જવા ઈચ્છ્યો ત્યાં પહોંચાડશે. એમ સર્વે મંત્રનો પ્રભાવ કહીને ચોરી ગયો પછી ચારે સ્ત્રીઓએ મળીને એક મોટું લાકડું ઘરને વિશે રાખ્યું અને તે ઉપર ગેસીને નિરાંતર અનેક સ્થાનકે જઈને અનેક પ્રકારના કૌતુક બોલા લાગી. પરંતુ એ વાતની શેઠને ખબર પડ્યા દીધી નહીં.

હવે સાગર શ્રેષ્ઠીની પગચાળી વિગેરે કરવા સાથે એક હનન દરેરાજ આવે છે તેણે એક દિવસ એ મોટું લાકડું નગરે જોઈને વિચાર કર્યો કે આ લાકડું એક સ્થળેથી બીજે સ્થળે લઈ જવાય તેવું નથી તેછતાં અહીં ઘર આગળ પડેલું છે તેથી જરૂર એમાં કાંઈ ચમત્કાર હોય એમ જણાય છે. આ પ્રમાણેનો વિચાર કરતાં અને શેઠની આકરી કરતાં હનનને ઘણો વખત થઈ ગયો. રાત્રી બહુ ગઈ. એટલે શેઠને નિદ્રા આવવા

સેાભ.

૧૬૬

લાગી. શેઠે નાખીતને રત્ન આપી કે તું જા, તે પણ નાખિત સાં જાનો-
માના શેઠના દેહીઆની નીચે સુઈ ગયો. શેઠે નાખિત ને જાણીને પા-
રના દ્વાર બંધ કર્યાં. શેઠ ઘેર નિદ્રામાં આવ્યા એટલે ચારે સ્ત્રીઓ વ-
જાતકાર કરીને ઘર બહાર નીકળી. નાખિત પણ પ્રસન્નપણે પાછળ થયો.
એટલે સ્ત્રીઓ તેા કાષ્ટ ઉપર બેસીને મંત્રના પેઠાથી નાકકા માં રત્ન-
દ્રિષ્ટે જઈ ગયોરથ પૂર્ણ કરીને પાછલી રાત્રે ઘેર આવી. તેને જોઈને ના-
ખિતે વિચાર કર્યો કે આ સ્ત્રીઓ ક્યાં જઈ આવી હશે? જુઓ આ સ્ત્રી-
ઓનું કેવું સાકસ છે! આમ વિચારતો પોતાને ઘરે ગયો.

બીજે દિવસે પણ પૂર્વોક્ત રીતે નાખિતે કશું અને શેઠને સુવાતો
વખત થયો એટલે તે લાકડાના પોલાણમાં પેઠો, કહ્યું છે કે-

નરાગાં નાખિતો ધૂર્તઃ પક્ષિનાં ધૂર્ત વાયસઃ ।

વર્ગનાં વણિકો ધૂર્તો નારીનાં ગણિકામતા ॥

“મનુષ્યોમાં નાખિત (હજમ) ધૂર્ત છે, પક્ષિઓમાં કાગડો ધૂર્ત છે,
ચાર વર્ણમાં વણિક ધૂર્ત છે. અને સ્ત્રી જાતીમાં ગણિકા ધૂર્ત છે.”

સાગરશ્રેણીએ નાખિતને ગયો જાણી આરણ્ય બંધ કર્યાં. તે નિદ્રા-
વળ થયો એટલે સ્ત્રીઓ બહાર નીકળી લાકડા ઉપર બેસી રત્નદ્રિષ્ટે મઠી.
સાં લાકડા કંપરથી લટકીને પોતાના મનોરથ પૂર્ણ કર્યા તે સર્વે નાખિતે
તેમના પેઠાને લાકડાની પેઠામાંથી નીકળીને જણાક આપૂલ્ય રત્ને લઈ
લાકડામાં પેઠો અને સ્ત્રીઓની સાથે પાછો ઘેર આવ્યો. સ્ત્રીઓ લાકડા ઉપરથી
લટકી ધરમાં મઠી એટલે નાખિત પણ પોલાણમાંથી નીકળીને પોતાને ઘેર
ગયો. ત્યારપછી દ્રવ્યવાન થવાથી સાગરશ્રેણીનું આનુચર્ય કરતા આવ્યો નહીં.

એક દિવસ શેઠ પાસે નાખિતે આવી નમસ્કાર કરીને પોતાનું દર્પણ
જતાવ્યું તે વખતે ઘણું દિવસે આવેલા નાખિતને શેઠે હજકો આપ્યો. ત્યારે
ખેડા સાચા જવાબ આપીને પછી પોતે રત્ન દ્રિષ્ટમાંથી લાવેલું એક ર-
ત્ન શેઠને જતાવ્યું. તે જોઈને શેઠે કહ્યું કે આ રત્ન દેવતાઈ, ધણા મૌલ્ય-
વાળું અને સકળ ભુમંડળાધિપતિને પણ ન મળે તેવું તને ક્યાંથી મળ્યું
તે કહે. તે વારે તેણે કહ્યું કે તમારાજ ઘરમાંથી મને એ રત્ન મળેલું છે
શેઠે કહ્યું કે-હે મૂર્ખા જોડું જોત નહીં. અમારા ઘરમાં એવું રત્ન ક્યાંથી?
તે સાંભળીને હજમે યથાસ્થિત બેવી જતી હતી તેવી સધળી વાત સવિ-
સ્તર કહી સંભળાવી. ત્યારે શેઠે કહ્યું કે મારે પણ તેમ કરવું છે. પછી

૧૭૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

તેજ રાત્રે જ્યારે સ્ત્રીઓ કાંઈ ઉપર બેસતા ત્યાંથી જોઈને કોઈ નેતા પોતાના
 હુમાં જઈને પોતાના પત્નીને ગમતું કરી પત્નીને કમરે સ્ત્રીઓ કોઈ ક-
 રના ગઈ હશે તો તેમ જાતે તેમ જુઓ સ્ત્રીઓ એકા કરી મોટા જાત-
 ઠા પોતાની પાછા બાકીમાં પડે. પાછળથી સ્ત્રીઓ પણ આવીને બેસી. મ-
 ન થોડે લાકડું ઉડ્યું પરંતુ ઘણા સ્ત્રીઓ તમા શેઠોના ભાર થઈ જવાથી
 ધીમે ધીમે આવવા માંડ્યું. તેને જોઈને સ્ત્રીઓ વિચારવા લાગી કે અરે
 આજે કાંઈ બરાબર આવતું નથી અને નમતું નથી છે માટે જો ઘેર જ-
 તાં વખત લાગશે તો આપણને માસરો ખીજશે. માટે હવે શો ઉપાય ક-
 રવો. એમ પરસ્પર કહેવા લાગીઓ એકબેરે તેના વચન સાંભળીને લોકડાના
 ડોતરમાં રહેલો સાગર શ્રેષ્ઠ કહેવા લાગ્યો કે “તમે લગભર પણ બધ રાખશે
 નહીં જેનો તમને જાણ છે તે તો હું તમારી સાથેજ છું.” આ વચન સાં-
 ભળીને સર્વે સ્ત્રીઓ આશ્ચર્ય પામી વિચારવા લાગી ને “અરે ! આ ક્યાંથી
 આપણી સાથે આવ્યો ! આણે બધા આપણા છીદ્રો જેવા માટે હવે જો એ
 પાછો ઘેર આવશે તો આપણને ફરજત કરશે તેથી તેનો આ સમુદ્રમાંજ ના-
 ખી દો.” એમ વિચારી કાઢતે દલગીને સ્ત્રીઓ હુમાં જઈને સમુદ્રમાં નાંખી
 દીધો. શેઠ સમુદ્રમાં ટુટીને આત્મકાળે મરણ પામી ટુટીએ ગયો. આત્મ લોભ
 કરવાથી પ્રાણીના આત્મા હવાન થાય છે માટે જન્મ. જન્મને સંતોષને ધા-
 રણ કરીને લોભનો ત્યાગ કરવો. આ ટુટી લોભનો ત્યાગ નહીં થાય ત્યાં
 મુખ્ય કારણે મરણ સર્વે વિચારીપણું પ્રાપ્ત થવાનું નથી માટે તેનો ત્યાગ કરી
 મોક્ષ મુખ પામવા માટે પ્રશસ્તપણે મોક્ષ મુખની વાંછ કરે જેથી આવત
 વાંછીત મુખ પ્રાપ્ત પામે.

તથાસ્તુ.

સંબોધસત્તરિ.

નમિહત્તરિહોમગુરં લોચાલોઅવ્યયાસયં વીરં ।

સંબોહત્તરિમહં રણમિ હદ્ધાર ગાહાહિ ॥ ૧ ॥

બાવાર્થ—તણ જગતને વિષે ઉપકાર પુદ્ધિ ધારણ કરી સર્વ જીવ
 આશ્રી ઉપદેશ આપવાથી તણ જગતના સુક, કેવળ જ્ઞાન અને કેવળ દ-
 શને કરી લોકાલોકના પ્રકાશક શ્રી વીર પરમાત્માને નમસ્કાર કરીને—ગતિ
 કલ્પનાએ નહિ— પણ સૂત્રોમાંથી ગાથા ઉદ્ધરિને— હું ‘સંબોધસત્તરિ’ નામે
 અંધ રચું છું.

સંખ્યાવિસત્તરિ.

૧૭૨

સંવરતેય આનંદતેય કુદ્દેય અઘાઘનાંવા ।

મનભાવ માતિ અપ્પા લહેદ્દુસુલ્લંબ સંદેહો ॥ ૨ ॥

ભાવાર્થ—શ્વેતાંબર હોય, દિગંબર હોય, ખુદિ હોય અથવા અન્ય હોય પણ જેનો આત્મા સમભાવે બાળિત હોય તે મોક્ષ પામે તેમાં સંદેહ નથી. મોક્ષ મેળવવામાં કોઈ પક્ષપાત ચાલતો નથી. જેને ગમે તે મતનો હોય પણ જે તેના ચિત્તમાં અરેખરો સમભાવ પ્રગટ હોય તો મોક્ષ પામવાને લાયક થાય જેઓ તત્ત્વને સમગ્રતા શિવાય અમક મ્મતિનો, અમુક ધર્મનો પ્રાણિ મોક્ષ પામે એવું કહેનાર છે તે પક્ષપાતી છે એમ આ ગાથાથી પ્રગટપણે યતઃવ્યુ છે.

અઠદોસરહિઓદેવો ધમ્પોવિભિજ્ઞદયસહિઓ ।

હુગુલ્લિજંભયારી આરંભપરિગ્મહ ચિરઓ ॥ ૩ ॥

ભાવાર્થ—અઠાર દૂપણે રહિત દેવ, નિપુણ દયાયે યુક્ત ધર્મ અને અજ્ઞાચારી તથા આરંભ પરિગ્રહથી વિરક્ત હોય તે શુર. કર્તા કહે છે કે અમારે કોઈ પણ દેવ ઉપર પક્ષપાત નથી. ગમે તે નામ હોય અથવા ગમે તે હોય પણ જેઓ અઠાર દૂપણે રહિત હોય તેમ દેવ છે. જે દેવને અઠાર દૂપણમાંથી કોઈ પણ દૂપણ હોય તે દેવ પણને લાયક નથી. કાર્ય કાર્ય, સારા સર, હેયોપદેવના વિચાર યુક્ત જે ધર્મના તત્ત્વમાં દેવને શ્રેષ્ઠ માની હોય તેમ ધર્મ પરંતુ દયાથી વિરક્ત હિંસામય-તત્ત્વ, વિચાર-ક્રિયાઓ યતારી હોય તેને ધર્મ કહી શકતા નથી. વળી શુદ્ધી વ્યાખ્યામાં યતારે છે કે અમારે આપે વેળ ધારણ કરે, આવા ચિન્હ હોય તેમજ શુર માનવા એવા પ્રતિચ્છ નથી પરંતુ જેઓ અજ્ઞાચાર્ય શુભે યુક્ત અને આરંભ પરિગ્રહથી વિરક્ત હોય તેને અમે સુશુર કહીએ છીએ.

હવે પ્રથમ દેવના અઠાર દૂપણે ગણાયે છે-જે નષ્ટ નવાથીજ દેવ-પણું પ્રાપ્ત થાય છે.

અજ્ઞાણ કોહમય માણ, લોહમાયા રહ્ય અરહ્ય ।

નિદા સ્તોઅ અલિય વચ્ચળ, જોરિઆ મહછર મયાય ॥૪॥

પાણિવ્રહ પેમ કીલાપસંગ, હાસાયજસ્તદોસા ।

અઠારસ વિપજઢા, નમાભિ દેવાહિ દેવચં ॥ ૫ ॥

૧ લોટ કાચન અને શત્રુ મિત્રાદિકને ત્રણે જે એક સરખી દૃષ્ટિ અને વસ્તુનું યથાર્થ સ્વરૂપ વિચારવું. જડ ચૈતન્યનો ભેદ ભાવ યથાર્થ જાણવો અને આદરવો તેનું નામ સમભાવ.

૧૭૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ભાવર્થ—અગ્નિ, ક્રોધ, મદ, માન, લોભ, માયા, રતિ, અરતિ, નિદ્રા, શોક, અસત્ય વચન, ચોરિ, મત્સર, ભય, પ્રાણિ વધ, પ્રેમ, કિંક્રાપ્રસંગ અને હાસ્ય એ આઠાર દૂષણ જેનામાંથી નાશ પામ્યા છે તેવા દેવાધિ દેવને નમસ્કાર કરેછું. આ આઠાર દૂષણમાંથી એક પણ દૂષણ વાળાને કોઈ વિવેકી દેવ તરીકે માને નહિ. કારણ કે એક દૂષણને યોગે ખીન્ન થય્યા દૂષણનો સંભવ થાય, માટે ઉક્ત સર્વ દૂષણથી રહિત હોય તેજ દેવ. ૧

પ્રકારાંતરે ખીન્ન પણ આઠાર દોષ જતાવ્યા છે તે આ પ્રમાણે ૧ દાનાંતરાય ૨ લાભાંતરાય ૩ ભોગાંતરાય ૪ ઉપભોગાંતરાય ૫ વીર્યાંતરાય ૬ હાસ્ય. ૭ રતિ (પદાર્થો ઉપર પ્રીતિ) ૮ અરતિ ૯ ભય ૧૦ જ્યુગ્મ્સા (મલીન વસ્તુને દેખીને નાક ચડાવતું) ૧૧ શોક (ચિત્તનું વૈધુર્યપાણું) ૧૨ કામ ૧૩ મિથ્યાત્વ (દર્શન મોહ) ૧૪ અગ્નિ (મૂઠપણું) ૧૫ નિદ્રા ૧૬ અવિરતિ ૧૭ રાગ (પૂર્વ સુખનું સ્મરણ અને તેના સાધનને વિષે ગૃહ્ણિ પણું) ૧૮ દ્વેષ (પૂર્વ દુઃખોનું સ્મરણ અને પૂર્વ દુઃખ વિષય અથવા તેના સાધન વિષય ક્રોધ) આ પ્રમાણે જે આઠાર દોષ તેથી રહીત તેનેજ દેવ સમજવા.

વિશેષાર્થ—પ્રથમના પાંચ પ્રકારના આંતરાય ક્ષય થવાથી અરીહંત ભગવંતમાં પૂર્ણ પાંચ શક્તિઓ પ્રગટ થાય છે. પછી દાનાદિયાહે કરે અથવા ન કરે પરંતુ શક્તિઓ વિદ્યમાન છે. જે એ પાંચ શક્તિ રહીત હોય છે તે દેવ હોઈ શકેજ નહીં.

૬ હાસ્ય—એટલે હસવું આવે છે તે અપૂર્વ વસ્તુ દેખવાથી, અપૂર્વ વસ્તુ સાંભળવાથી અથવા અપૂર્વ આશ્ચર્યના અનુભવનું સ્મરણ થવાથી આવે છે. એ સચળા હાસ્યના નિમિત્ત છે અને હાસ્યનું મોહ કર્મની પ્રકૃતિરૂપ ઉપાદાન કારણ છે એ જાને કારણ અર્હંત ભગવંતમાં નથી કેમકે ભગવંત સર્વજ્ઞ, સર્વ દર્શી છે એના જ્ઞાનમાં કોઈ વસ્તુ અપૂર્વ નથી કે જેના દેખવા, સાંભળવાથી હસવું આવે અને મોહ કર્મનો ભગવંતે સર્વથા ક્ષય કરેલું છે તેથી હાસ્યનું દૂષણ ભગવંતમાં નથી. જે હસે છે તે જરૂર અસર્વજ્ઞ, અસર્વ દર્શી તથા મોહ કરીને સંયુક્ત હોય છે તો તે પરમેશ્વર કેમ કહેવાય?

૭ રતી—એટલે પ્રીતિ તે જેમની પદાર્થો ઉપર પ્રીતિ હશે તે જરૂર સુંદર શબ્દ, રૂપ, રસ, ગંધ, સ્પર્શ, સ્ત્રી આદિકની ઉપર પ્રીતિવાળો હશે. અને જે પ્રીતિમાન હશે તે તે પદાર્થોની લાલસાવાળો હશે અને જે લાલસાવાળો હશે તે તેની અપ્રાપ્તિથી દુઃખી હશે તો તેને પરમેશ્વર કેમ કહેવાય? અર્હંત ભગવંતમાં એ દૂષણ સર્વથા નથી.

સંખ્યાસત્તરિ.

૧૭૩

૮ અરતિ—જેની પદાર્થો ઉપર અપ્રીતિ હશે તે પોતે અપ્રીતિરૂપ દુઃખે કરીને દુઃખિત હશે તેને પરમેશ્વર કેમ કહેવાય?

૯ ભય—જેણે પોતાના ભય દૂર કર્યા નથી તે હ'શ્વર કેમ થાય?

૧૦ જુગુપ્સા—મરીન વસ્તુને દેખીને નાક ચડાવવું તે પરમેશ્વરના જ્ઞાનમાં તો સર્વ વસ્તુનું પ્રતિભાસન થાય છે તેથી જો એ દોષ હોય તો મોઢું દુઃખ થઈ પડે. મારે જેનામાં એ દોષ હોય તે પણ પરમેશ્વર ન કહેવાય.

૧૧ શોક—જો પોતે શોકવાળાં છે તે પરમેશ્વર નહીં.

૧૨ કામ—જો પોતેજ વિષયી છે અને સ્ત્રીયોની સાથે ભોગ કરે છે તે વિષયાભિલાષીને કોણ જુદિમાન પુરૂષ પરમેશ્વર માને? એવો પ્રલક્ષ-ન અજ્ઞાનતા છે કે અર્ધાંગે સ્ત્રી દેખવા છતાં તેને દેવ માનવા અને નમ-સ્કાર કરવો. ૧

૧૩ મિથ્યાત્વ—એટલે જો પ્રાણી દર્શન મોઢું કરીને લીધે છે અર્થાત્ જોણે વસ્તુ સ્વરૂપ યથાર્થ જોયું નથી તેને સર્વ દર્શી કહેવાય નહીં તેમજ જે સર્વ દર્શી નથી, યથાર્થપણે સર્વ વસ્તુને દીડી નથી તેને પરમેશ્વર પણ કહેવાય નહીં.

૧૪ અજ્ઞાન—જો પોતેજ અજ્ઞાનવાન છે તે તો ઈશ્વર હોયજ નહીં.

૧૫ નિદ્રા—જો પ્રાણીને નિદ્રા આવે છે તે નિદ્રા સમયે કાંઈ પણ દેખી જાણી શકતો નથી અને દેવમાં સર્વસ્વપણું હોવું જોઈએ તેથી સર્વસ્વમાં નિદ્રા દોષનો સંભવજ નથી.

૧૬ અપ્રત્યાખ્યાન—જો પ્રત્યાખ્યાન રહીત છે તે સર્વાભિલાષી છે અને જો તૃપ્તિવાન છે તે અહંત ભગવંત કેમ હોય?

૧૭-૧૮ રાગ અને દ્વેષ—આ બે દુષણવાળા જો હોય છે તે મધ્યસ્થ હોતા નથી વળી જો રાગ દ્વેષવાળા હોય છે તેનામાં ક્રોધ, માન, માયાનો સંભવ છે અને ભગવંત તો વિતરાગ, સગ શત્રુ મિત્ર સર્વ જીવો ઉપર સમજુદિ, ન કોઈને દુઃખી કરે અને ન કોઈને સુખી કરે, જો દુઃખી સુખી કરે તો ભગવંત કરણ સમુદ્ર કહેવાયજ નહીં તેથી જો રાગ દ્વેષવાળા છે તે પરમેશ્વર નહીં. કદી કોઈપ્રશ્ન કરે કે 'સર્વને સુખીજ કરે તો શો દોષ?' પરંતુ પ્રાણી પોત પોતાના કર્મને વશ છે. જૈન માર્ગમાં કાંઈ પક્ષપાત નથી તેમ સર્વ પ્રાણી એક સરખા કર્મવાળા હોય નહીં તેથી જો સુખી કરે તેને જીનની ઉપેક્ષા કરવાનું તેમજ દુઃખી કરવાનું કલંક લાગેજ એટલે જેનામાં રાગ હોય તેનામાં દ્વેષનો સંભવતો છેજ તેમજ જે અને દોષરાજાને પરમેશ્વર કહેવાયજ નહીં.

જૈન માર્ગમાં જો ઉપર જણાવેલા ૧૮ દોષો રહીત હોય તેનેજ દેવ, ઈશ્વર, પરમેશ્વર, સર્વજ્ઞ, ભગવંતાર્થિક ઉપમાને પામ્ય કહ્યા છે. જેમ-

૧૭૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

નામાં એ દોષમાંથી એક દોષનો પણ સહભાવ જોવામાં આવે છે તેનામાં ન્યાય યુદ્ધિએ જોતાં એ આદારે દોષોનો સંભવ થાય છે. વિષય વધી જ. વાના ભયથી એ સંજ્ઞાથી વિશેષ વિસ્તાર આહીં કર્યો નથી. જિજ્ઞાસુએ અન્ય અંશોમાંથી જોઈ લેવો. હવે દેવતું સ્વરૂપ કહ્યા પછી ધર્મતું તથા ગુરુતું સ્વરૂપ કહેશે આ અંશમાં અનેક વિષયોતું વર્ણન હોવાથી બળ્ય છવના ઉપગાર નિગિતે તેમજ અનેક વિષયોતું જાણપણું સહેજાઈમાં થઈ શકે એવા હેતુથી આ અંશ દાખલ કર્યો છે. સુસ્ત વાંચનાર આ અંશ માં હેના વિષયોતું વિશેષ પ્રકારના કૃપાની પ્રાપ્તિ મેળવશે.

પ્રતિક્રમણ.

(સાંધણ પાને ૧૪૪ થી).

કાર્યોત્સર્ગના ૧૯ દોષ નીચે પ્રમાણે.

૧. ઘોડાની પરે એક પગ ઉંચો રાખે, વાંકા પગ રાખે તે ઘોડક દોષ.
૨. જોમ વાયરાથી વેલડી તેમ શરીરને ધુણાવે તે લતા દોષ.
૩. થાંભલા પ્રમુખને ચોડીંગણુ ઈઈ રહે તે સ્તંભાદિ દોષ.
૪. ઉપર મેડી અથવા માળ હોય લેને મસ્તક ટેકાવી રહે તે માલ દોષ.
૫. ગાડાની ઉધિનીપરે અંચુકા તથા પાની મેળવીને પગ રાખે તે ઉધિ દોષ.
૬. નિગડમાં પગ નાખ્યાનીપરે પગ પહોળા રાખે તે નિગડ દોષ.
૭. નગ્ન ભિલ્લીની પરે શુદ્ધસ્થાનકે હાથ રાખે તે શળરિ દોષ.
૮. ઘોડાના ચોડાની પરે હાથ રજોહરણુ યુક્ત આગળ રાખે તે ખલિણુ દોષ.
૯. નવ પરણીત વધૂનીપરે માથું નીચું રાખે તે વધૂ દોષ.
૧૦. નાભિની ઉપર અને ઈંચણુથી નીચે જાતુ ઉપર લાંબુ વસ્ત્ર રાખે તે લંબોત્તર દોષ.
૧૧. ડાંસ મસાના ભયથી, અજ્ઞાનથી અથવા લજ્જાથી નહદ્યને આચ્છાદન કરી સ્ત્રીનીપરે ઢાંકી રાખે તે સ્તન દોષ.
૧૨. શીતાદિકના ભયથી સાધવીની જોમ જાને સ્કંધ ઢાંકી રાખે એટલે સમગ્ર શરિર આચ્છાદિત રાખે તે સંયતિ દોષ.

૧ એ દોષ સાધુ આશ્રી જાણવો કેમકે નાભિથી નીચે અને ઈંચણુથી માર આંગળ ઉપર સાધુને ચોળપટો પહેરવો કહ્યો છે.

પ્રતિક્રમણ.

૧૭૫

૧૫. પહેરેલા વસ્ત્ર યુક્ત અથવા પ્રસ્વેદે કરી મલિન થવાના બચથી કાઠનીપરે લુગડું ગોપવી રાખે તે કપિથ્ય દોષ.

૧૬. ચક્ષાવેશિતનીપરે માથું ધૂણાવે તે શિરઃકંપ દોષ.

૧૭. મુંગાનીપરે હું હું કરે તે મૂક દોષ.

૧૮. આસત્ત્વે ગણવાને અર્થે અથવા કાયોત્સર્ગની સંખ્યા ગણવાને અંગુલી તથા પાંપણના આળા કરે તે બમુહંગુલી દોષ.

૧૯. કાગડાનીપરે ડાળા ફેરવે તે વાયસ દોષ.

૨૦. આલાવે ગણતા મદિરાનીપરે બડંગડાટ કરે તે મદિરા દોષ.

૨૧. વાનરનીપરે આશપાશ બોધા કરે, ઓછપુટ ચક્ષાવે તે પ્રેમ્ય દોષ.

કાયોત્સર્ગના એ પ્રકારે ઓગણીશ દોષ છે કેટલાએક બમુહ અને અંગુલી એ બે ગુદા દોષ ગણે છે તે વારે વીશ થાય. તે ૧૯ માં લંબુતર, સ્તન અને સંયત્તિ એ ત્રણ દોષ સાધવીને ન હોય; કેમકે એનું શરીર વસ્ત્રાવૃત્ત હોય. માટે સાધવી આશ્રી શોળ દોષ બાળવા. અને તે માંગી એક વધુ દોષ ન ગણતા અધિકાને બાકીના પંદર દોષ લાગે.

એ પ્રમાણેના દોષે રહિત પૂર્વોક્ત પ્રકારે પ્રથમ કાયોત્સર્ગ ચારિત્રાચારની શુદ્ધિ અર્થે કરવે. એ કાયોત્સર્ગને વિષે સાધુને ફક્ત એક ગાથાનો અર્થ ચિંતવવાનો છે, એટલે પ્રભાત કાળની પ્રતિશેષનાથી દિવસના તે કાળ પર્યંત જે અતિચાર દોષ લાગ્યા હોય તે વિચારીને મનમાં ધારી રાખવા. કારણ કે તે પછી ગુરૂ પાસે તે તે દોષોની આશોચના કરવાની છે; નેથી એ પ્રમાણે ધારણ કરી ન રાખ્યા હોય તો દોષ રહી જાય અને સમ્પદ રીતે આશોચના ન થાય. લોકીક વ્યવહારને વિષે પણ રાજ પ્રમુખ આગળ કાંઈ વિચાર કરવી હોય તો પ્રથમથી ધારીને કહેવામાં આવે છે અથવા કાગલમાં ગોઠવીને લખવામાં આવે છે તેવીજ રીતે આ સ્થાનકે પણ સમજવું. શ્રાવકોને એ કાયોત્સર્ગમાં અતિચારની આઠ ગાથા ગણવાની છે અને તેમાં કહ્યા પ્રમાણે અતિચાર દૂષણમાંથી જે પોતાને તે દિવસમાં લાગ્યા હોય તે ધારી રાખવા.

અપૂર્ણ.

બંગાલા ઇશીયાટીક સોસાઈટીના સેક્રેટરી ડાક્ટર હોર્નલ

સાહેબનું વચાળવા લાયક કૃત્ય.

શ્રીમન્ મુનિમહારાજ શ્રી આત્મારામજી (આનંદવિજયજી) ની સાથે શ્રી કલકત્તાવાળા ડાક્ટર હોર્નલને જે પત્ર વ્યવહાર ચાલેલો છે તે અમારા મુન્ન વાંચનારાઓના બાળવામાં છે. સદરહુ ડાક્ટર હોર્નલે આપણા સાતમા અગ ઉપાસગ દર્શાંગના મૂળને તથા દીકાને શોધીને એક ગ્રંથ છપાવ્યો છે તેમજ બીજા ગ્રંથમાં તેજ સૂત્રના મૂળનો તથા દીકાનો અંગ્રેજી તરજુમો છપાવ્યો છે. અત્યાર સુધીમાં તેણે જે જે પ્રશ્નો પુછેલા તેના ઉત્તરો મહારાજશ્રીએ બહુજ ખાત્રીકારક આપેલા તે ઉપરથી તેમજ મહારાજશ્રીની રીતમાત અને જૈનશાસ્ત્રો સંબંધી સંપૂર્ણ જ્ઞાનથી ડાક્ટર હોર્ન

૧૭૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

લ બહુજ પ્રસન્ન થયા છે અને તેથી તેણે સદરહુ શ્રી ઉપાસક દશાંગ મુતના મુળ તથા ટીકાના શોધનનો અર્થ મહારાજ સાહેબને અર્પણ કર્યો છે. એટલુંજ નહીં પણ મહારાજશ્રીની પ્રશંસાના ચાર શ્લોકો તેણે નવા બનાવીને તે અર્થની આઘમાં દાખલ કર્યા છે.

તે શ્લોકો નીચે પ્રમાણે.

દુરાગ્રહ ધ્યાંત વિમેદધાનો દિતોપદેશામૃત સિન્ધુ ચિત્ત !

સંદેહ સંદોહ વિનાશકારિન્ જિનોક્તધર્મસ્થધુરંધરોષિ ॥ ૧ ॥

અજ્ઞાનતિમિરમાસ્કર મજ્ઞાનનિવૃત્તયે સદ્દયાનામ્ ।

આર્હત તત્વાદર્શી ગ્રંથમપરમપિમવાનકૃત. ॥ ૨ ॥

આનંદવિજય શ્રીમન્નાત્મારામ મહામુને ।

મદીય નિશ્ચિલપ્રશ્ન વ્યાખ્યાતઃશાસ્ત્રપારમ ॥ ૩ ॥

કૃતજ્ઞતા ચિન્હમિદં ગ્રંથસંસ્કરણં કૃતિન્ ।

યત્નસંપાદિતંતુભ્યં શ્રદ્ધયોત્સૃજ્યતેમયા ॥ ૪ ॥

અર્થાથ.

“હે દુરાગ્રહરૂપી અધિકારને દૂર કરવાને સૂર્યસમાન ! હિતોપદેશરૂપી અમૃતના સમુદ્ર જેવું છે ચિત્ત જેવું ! સંશયોના સમુદ્રને દૂર કરનાર ! તમે શ્રી જિનેશ્વર કથિત ધર્મના ધુરંધર છો.”

“આપે સુમન્યોના અસાનને દૂર કરવા માટે અજ્ઞાન તિમિર ભાસ્કર નામનો અર્થ રચ્યો છે અને બીજો અર્થ જૈનતત્વા દર્શી નામનો રચ્યો છે.” ૨

“હે મહામુનિ શ્રીમાન આત્મારામજી ઊર્જા આનંદવિજયજી ! વળી મારા સંઘળા પ્રશ્નોના ખુલાસા કરવાથી હે શાસ્ત્રનો પાર પામનાર ! યતનથી ઉત્પન્ન કરેલું આ ગ્રંથનું શોધન આપે કરેલા ઉપગારની નિશાની તરીકે આપને શ્રદ્ધા સહીત અર્પણ કરું છું.” ૩ ૪.

કલકત્તા.

હું છું તમારો ખરો.

તા. ૨૨-૪-૯૦

ડાક્ટર હોર્નલ.

ઉપરના શ્લોકો વાંચવાથી અમારા સુઘ વાંચનારાઓના લક્ષમાં આવવુંજ જોઈએ કે હાલના સુધરેલા જમાનામાં પરિક્ષા કરીનેજ પ્રશંસા કરનાર અને સલ શોધવા ચલાનાર ઇંગ્રેજ આ પ્રમાણે આપણા મુની મહારાજની સ્વયમેવ પ્રશંસા કરે એ કાઈ ઓછું હર્ષકારક નથી. તેમજ એવા મુનીમહારાજઓથી જૈનધર્મ દિન પરદિન વિશેષ ખ્યાતિ પામતો બન્યો છે એ પણ નિઃસંય વાત છે.

આવા અપર વાંચીને સર્વે જૈનીમાઇઓ અવશ્ય હર્ષાંતિ યશે એટલા માટે આ હકીકત બહાર પાડવામાં આવી છે.

થાઓનો સંગ્રહ સંસ્કૃતમાંથી ભાષાંતર કરીને બહાર પાડવાને માટે બુકના પ્રમાણમાં કીકાયત કિંમતથી વિચાર રાખવામાં આવ્યો છે. પ્રથમના ગ્રાહકને માટે રૂ ૧૧ રાખવામાં આવેલ છે. છાપવાનું કામ શરૂ છે. તૈયાર થયેથી બીન વિલંબે થયેલા ગ્રાહકને મોકલાવવામાં આવશે. નવા ગ્રાહક થનારને હજી વખત છે. બહાર પડ્યા પછી રૂ ૧૧૧ કિંમત બેસશે? બહાર ગામવાળાઓએ પોસ્ટેજ જુદું મોકલવું.

શ્રી વચ્છરાજનો રાસ. કીંમત ૭ આના.

શ્રી ખારેજવાળા યતિ સ્વપ્નસાવિજયશુ કૃત ચાર ખંડ, ૭૫૧૧ દાંડે સંગ્રહ વાંચનારના મનને રસ ઊત્પન્ન કરે તેવા નીચે સહી કરનાર તરફથી છપાવેલે ટૂંકી મુદતમાં બહાર પડશે. જો હવે તેણે પત્રદ્વારા ખબર આપવી. પાછળથી કિંમત વધારે બેસશે. પ્રથમથી ૭ આના. પોસ્ટેજ જુદું.

મુ. ખારેજ.

શ્રી જૈન બાળોદય સભા તરફથી.

વાડીલાલ એવંડ વહોરા
બહાર ખબર.

નીચે જણાવેલા પુસ્તકો નીચે સહી કરનાર પ્રાપ્ત થી તેમજ અમારી ઓફીસમાંથી પણ મળશે. કિંમત ઉપરાંત પોસ્ટેજ જુદું સમજવું.

પ્રવંધચિંતામણિ: ગુજરાતી ભાષાંતર સહીતના રૂ ૩) મૂળ એકલાના અથવા ભાષાંતર એકલાના રૂ ૨) આ ગ્રંથ સરકારી નિશાળના વિદ્યાર્થીઓને, ગુજરાતના ઇતિહાસમાં વધારે સુજ્ઞપણ મેળવવામાં તેમજ જૈન ધર્મનો પ્રભાવ જણવામાં ધણી ઉપયોગી છે.

રંભામંજરીના ટીકા જૈની સંસ્કૃત. કીંમત રૂ ૦૧.

વૈરાગ્યરત્નાકર ભાગ પહેલો જેમાં વૈરાગ્ય શતક સવિસ્તર બાળાવબોધ તથા કથાઓ સહીત છે. કીંમત રૂ ૧)

મુ. અમદાવાદ.

શાસ્ત્રી. રામચંદ્ર દિનાનાથ

સાંકડીશેરીમાં જતીની પોળ

ગ્રાહકને લવાજમ મોકલવાની સગવડ

ગયા અંકમાં અમારા બહાર ગામના એજન્ટના નામે બહાર પાડેલા છે. તેમને લવાજમ ભરવાથી અમને પહોંચી શકશે લવાજમ એજન્ટને ભર્યાના ખબર લખવા. નીચેનું નામ એજન્ટમાં વધારેલું છે.

શ્રીપુના લશ્કર.

શા. સંસ્કૃત્યંદ કેવળચંદ.

શ્રી અમયકુમાર મંત્રીશ્વરનો.

ઐત્યાતિકી વિગેરે અનેક પ્રકારની બુદ્ધીઆનો પ્રકાશ કરનાર આ રાસ હાલમાં જ છપાવીને બહાર પાડવામાં આવ્યો છે. કીમત માત્ર છ આના છે, પોસ્ટેજ એક આનો. રસીકતા વાંચનારને જણાય તેમ છે.

લવાજમની પહોંચ.

૧-૩ શા. અમુલ્ય મોતીયંદ.	૧-૩ રા. રા. માણેક્યંદ કાનળ.
૩-૯ મેતા. કલ્યાણ મુગળ.	૨-૬ યામુસાહેબ ધનપતિસિંહ.
૨-૬ શેઠ. વજ્રેયંદ પ્રેમયંદ.	૧-૩ શા. જોડાભાઈ ગંગાદાસ.
૧-૩ શેઠ. સખારામભાઈ દુલભદાસ.	૧-૦ શા. મગનલાલ જીવરાજ.
૨-૬ શા. જોડાલાલ કલ્યાણ.	૧-૦ શા. ગંભીર સાગળ.
૧-૩ શા. પ્રેમયંદ નાથ.	૧-૩ શા. શીવલલ ચાંપરી.
૨-૬ શા. માણેક્યંદ ત્રીમુન.	૧-૩ શા. મગન જોતમ.
૧-૩ શા. દેવયંદ જોડા.	૧-૩ રા. રા. બકારામ પેકાજ. રે. ૩
૧-૩ શા. ગીરધરલાલ લાલચંદ.	૫-૦ શા. રવચંદ ધુલચંદ.
૦-૬ શા. જીવણ પાનાયંદ.	૧-૩ શા. માણેક્યંદ જીવેર.
૨-૬ કામદાર જોતમચંદ જોડાભાઈ.	૧-૩ શા. સરચંદ ધરમચંદ.
૧-૦ વોરા. ધુલચંદ. રણજોડ.	૨-૬ શા. જીવરાજ જેસંગ.
૧-૩ શા. ભીખા અમાવીવીદાસ.	૧-૩ સંઘવી ધારશી ડાયાભાઈ.
૨-૬ શા. દેવજી નાગશી.	૧-૩ શા. ડાયાશા કરમચંદ.
૧-૩ શા. વસ્તારામ સાકળચંદ.	૧-૩ શા. લક્ષ્મીચંદ કરમચંદ.
૧-૩ શા. ધુલચંદ કચરા.	૨-૬ રા. ગ. રણજોડદાસ ઘેલાભાઈ.
૧-૩ શા. આગરચંદ કાનળ.	૧-૩ શા. ખેતશી સોનપાર.
૧-૩ શા. પુનમચંદ મગનચંદ.	૧-૩ શા. લક્ષ્મીચંદ હંસરાજ.
૧-૩ શા. રતનજી પ્રેમચંદ.	૧-૩ ગાંધી. મોહનલાલ મુળચંદ.
૧-૩ વોરા. હીરાચંદ લક્ષ્મીચંદ.	૨-૬ શા. આવચળ દીઆળજી.
૧-૩ વક્રીલ. નાગજી મહેનજી.	૧-૩ અવની. મોહનલાલ હેમચંદ.
૨-૬ શેઠ. રામજી માધવજી.	૨-૬ શા. વેલચંદ દેવચંદ.
૧-૩ શા. લાલચંદ કીલા.	૨-૬ શા. મહોકમચંદ પાનાયંદ.
૧-૪ શા. તેમચંદ ભીમજી.	૧-૩ સોની ઘેલાચંદ ઉમેદચંદ.
૨-૨ શેઠ. મનમુખભાઈ બચુભાઈ.	૧-૦ વોરા જસરાજ સુરચંદ.
૧-૩ શેઠ મગનલાલ ઠાકરશી.	૪-૧૨ શેઠ. હરીચંદ જગજીવન.
૧-૩ રા. રા. ગીરધરલાલ હીરાભાઈ.	૧-૦ શા. શામજી વરધમાન.
૧-૩ શા. ખુસાલ પાનાયંદ.	૧-૩ શેઠ. વીરચંદભાઈ દીપચંદ.
૧-૩ વક્રીલ. આધવજી પ્રાગજી.	૨-૬ સંઘવી માણેકચંદ પાસરી.
૧-૩ રા. રા. દલીચંદ ધુલચંદ.	૧-૩ શા. રણજોડ શેશકરજી.
૧-૩ માસ્તર લખુભાઈ ભાઈચંદ.	૩-૧૩ શા. લક્ષ્મીચંદ જ્યેંદ.
૧-૩ શા. વીધા ભીમાણી.	૧-૩ શેઠ. જોતમચંદ હીરજી.